

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนใน ตลาดตราสารอนุพันธ์ของนักลงทุน ผู้ศึกษาได้ศึกษาจากเอกสาร ตำรา และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้อง
3. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

เพทรี ชุมทรัพย์ (2544) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายการลงทุนไว้ดังต่อไปนี้

1. อายุของผู้ลงทุน (The age of the investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยหรือระหว่าง 25-40 ปี มักกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่งแก่เงินลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้เนื่องจากภาระทางครอบครัวและผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอน
2. การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีครอบครัว (Marital status and family responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคง ให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพัน ย่อมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้
3. สุขภาพของผู้ลงทุน (The health of the investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้ลงทุนมีต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
4. นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ เขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตก็ได้ ในทางตรงกันข้าม ผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการรายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น
5. ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to accept risk of investor) ผู้ลงทุนบางคนอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง ความเสี่ยงในที่นี้มีหลายลักษณะด้วยกัน เช่น ความเสี่ยงในธุรกิจ ความเสี่ยงในตลาด ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงในอำนาจซื้อ

เป็นต้น ผู้ลงทุนในลักษณะนี้ได้เตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว

6. ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจแตกต่างกัน บางท่านอาจมีความจำเป็นทางการเงิน บางท่านอาจมีความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกละเอียด แน่นนอนที่สุดสิ่งสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการลงทุนก็คือตัวกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในอนาคตยามชรา เพื่อการศึกษาหรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขาย ของนักลงทุน

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ภาพรวมทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ ปัญหาทางเศรษฐกิจอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่น ๆ ก่อให้เกิดผลกระทบทางจิตวิทยาต่อผู้ลงทุนได้มากที่สุด อัน ได้แก่

1. สภาพคล่องทางการเงิน เมื่อใดก็ตามที่ปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน หมายความว่าธุรกิจหรือกิจการทั้งหลายขายเงินหมุนเวียนที่จะใช้ในการดำเนินงานและก็จะเกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา

2. อัตราดอกเบี้ย การขึ้นลงของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร ถ้าอัตราดอกเบี้ยขยับตัวสูงขึ้นทำให้ต้นทุนการผลิตของกิจการหรืออุตสาหกรรมต่าง ๆ สูงขึ้นไปด้วย แต่ในทางตรงกันข้าม หากสภาพคล่องทางการเงินมีมากอัตราดอกเบี้ยจะลดต่ำลง ผู้คนในสังคมจะมีกำลังซื้อมากขึ้น ส่งผลให้อุตสาหกรรมขยายตัวของธุรกิจต่าง ๆ รวมถึงการลงทุนในหลักทรัพย์ก็จะได้ผลดีด้วย

3. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศหรือค่าเงิน หากค่าเงินบาทอ่อนตัวลงยอมทำให้ค่าใช้จ่ายในการส่งสินค้าเข้ามาผลิตหรือจำหน่ายสูงขึ้นตามไปด้วย แต่สำหรับกิจการที่ส่งออกสินค้าหรือบริการอาจได้รับผลดี

4. ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ เช่น ภาวะเศรษฐกิจของคู่ค้าหากอยู่ในสถานะที่ดี ก็จะทำให้มีความต้องการสินค้ามากขึ้น จะส่งผลดีต่อยอดขายสินค้าและบริการของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ของประเทศน้อยลง จะทำให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ

ปัจจัยด้านภาวะหลักทรัพย์ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของหลักทรัพย์ ราคาที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ที่มีผลกระทบต่อนักลงทุนในการตัดสินใจซื้อหรือขายในแต่ละช่วงเวลา เช่น

1. ฐานะการเงินของบริษัท และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน
2. การประกาศจ่ายเงินปันผล
3. การขึ้นลงของราคาหลักทรัพย์ในแต่ละช่วงเวลา
4. การประกาศเพิ่มทุนของบริษัทจดทะเบียน

ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนได้รับ และใช้ในการประกอบการตัดสินใจซื้อ/ขาย เช่น ข่าวสารด้านการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ รายงานการซื้อขายราคาหลักทรัพย์ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลา ซึ่งมีผลกระทบต่อพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ได้แก่

1. แหล่งข่าวจากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ
2. บทวิเคราะห์และคำแนะนำจากโบรกเกอร์
3. คำแนะนำและข่าวสารจากเพื่อน/ญาติพี่น้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ธนัยวงศ์ กิริตวานิชย์ (2550) ได้กล่าวถึง ตราสารอนุพันธ์ เครื่องมือทางการเงินที่ควรรู้จักไว้ ดังนี้

ตราสารอนุพันธ์ (Derivative) เป็นตราสารทางการเงินประเภทหนึ่งที่มีมูลค่าของสินทรัพย์เกี่ยวข้องกับสินค้านำมาใช้อ้างอิงในการซื้อขาย หรือที่เรียกว่า สินทรัพย์อ้างอิง (Underlying Asset) โดยมูลค่าของตราสารอนุพันธ์จะได้รับอิทธิพลจากสินทรัพย์อ้างอิงนั้นๆ เมื่อมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุปสงค์และอุปทานของสินค้านำมาใช้อ้างอิงในอนาคต มูลค่าของสินค้านำใช้จะปรับตัวตามทันที โดยลักษณะที่สำคัญของตราสารอนุพันธ์มีดังต่อไปนี้

1. เป็นการตกลงทำธุรกรรมซื้อขายกันล่วงหน้าระหว่างคู่สัญญาสองฝ่าย ซึ่ง ได้แก่ ผู้ซื้อล่วงหน้า และผู้ขายล่วงหน้า โดยมีการตกลงรายละเอียดกัน ณ เวลาปัจจุบัน แต่จะมีการส่งมอบ และชำระราคากันจริงในอนาคต กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การซื้อขายยังไม่เกิดขึ้น ณ เวลาปัจจุบัน แต่จะไปเกิดขึ้นจริงในอนาคตเท่านั้นเอง

2. มีค่าเกี่ยวเนื่อง หรือขึ้นอยู่กับสินทรัพย์ที่ถูกนำมาใช้อ้างอิงในการซื้อขายนั้น ซึ่งอาจเป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตนจับต้องได้ (Physical Asset) เช่น ยางพารา ข้าว มันสำปะหลัง หรืออาจเป็นสินทรัพย์ทางการเงิน (Financial Asset) เช่น พันธบัตร หุ้นสามัญ ก็ได้ นอกจากนี้ ยังสามารถมีค่าเกี่ยวเนื่องกับตัวแปรอ้างอิง (Underlying Variable) ใดๆ ที่ถูกกำหนดขึ้นมา เช่น ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ และอัตราดอกเบี้ยได้เช่นเดียวกัน

3. มีการกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติตามภาระผูกพัน หรือใช้สิทธิของคู่สัญญา กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ตราสารอนุพันธ์มีอายุจำกัดนั่นเอง

4. มีการกำหนดพันธะผูกพัน (Obligation) หรือให้สิทธิ (Right) แก่คู่สัญญาในการซื้อหรือขายสินทรัพย์อ้างอิง หรือตัวแปรอ้างอิง ณ เวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต โดยมีการระบุทั้งคุณภาพ จำนวน ราคาซื้อขาย รวมถึงวิธีการส่งมอบไว้เป็นการล่วงหน้า

ตราสารอนุพันธ์ออกได้เป็น 3 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. สัญญาซื้อขายล่วงหน้า หมายถึง ข้อตกลง หรือสัญญาซื้อขายสินทรัพย์อ้างอิงที่จัดทำขึ้น ณ เวลาปัจจุบันระหว่างผู้ซื้อ และผู้ขาย แต่จะมีการส่งมอบ และชำระราคาจริงในอนาคต ทั้งนี้ เมื่อคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้ตกลงทำสัญญากันแล้ว คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต่างมีพันธะผูกพันต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่ได้กำหนดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องชำระราคา หรือการส่งมอบสินทรัพย์ โดยผู้ซื้อต้องรับมอบสินทรัพย์ และชำระราคาเมื่อถึงวันครบกำหนดตามข้อตกลง ในขณะที่ผู้ขายก็มีหน้าที่ต้องส่งมอบ และรับชำระราคาสินทรัพย์อ้างอิงนั้น ซึ่งเราสามารถแบ่งสัญญาซื้อขายล่วงหน้าออกได้อีกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ฟอว์เวิร์ด (Forward Contract) หมายถึง ข้อตกลง หรือสัญญาซื้อขายสินทรัพย์อ้างอิงล่วงหน้าระหว่างผู้ซื้อ และ ผู้ขายเองเป็นการส่วนตัว หรืออาจดำเนินการผ่านสถาบันการเงินก็ได้ โดยผู้ซื้อตกลงที่จะซื้อสินทรัพย์อ้างอิงในราคาที่กำหนดขึ้น ณ เวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต หรือที่เรียกกันว่า “Forward Price” ในขณะที่ผู้ขายตกลงที่จะขายสินทรัพย์ให้ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงไว้กับผู้ซื้อ และมีการส่งมอบสินทรัพย์อ้างอิง ตลอดจนการชำระราคาให้แก่กันจริงตามที่ตกลงในสัญญานั้นๆ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากฟอว์เวิร์ดเกิดขึ้นจากการทำสัญญาส่วนตัวระหว่างคู่สัญญากันเอง การที่คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจจะไม่ปฏิบัติตามสัญญา ย่อมมีโอกาสเป็นไปได้สูง โดยเฉพาะในกรณีที่ราคาสินทรัพย์อ้างอิงมีความผันผวนอย่างมาก ภายหลังจากที่ได้ทำสัญญาไปแล้ว

1.2 ฟิวเจอร์ส (Futures Contract) หมายถึง ข้อตกลง หรือสัญญาซื้อขายสินทรัพย์ล่วงหน้าที่มีลักษณะคล้ายกับฟอว์เวิร์ด โดยมีความแตกต่างกันดังนี้

1.2.1 ตัวสัญญาฟิวเจอร์ส จะมีความเป็นมาตรฐาน โดยมีการกำหนดรายละเอียด และเงื่อนไขไว้อย่างแน่นอน ทั้งในด้านคุณภาพของสินทรัพย์อ้างอิง ขนาดของสัญญา สถานที่ส่งมอบ และวันครบกำหนดชำระราคา

1.2.2 การซื้อขายฟิวเจอร์สจะทำในตลาดล่วงหน้า (Futures Market) ที่มีการจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ (Organized Exchange) เท่านั้น โดยต้องซื้อขายผ่านนายหน้า (Broker) ที่เป็นบริษัทสมาชิกของตลาดล่วงหน้าแห่งนั้น และจากการที่เป็นสัญญามาตรฐาน และมีสถานที่ซื้อขายอย่างเป็นทางการนี้เอง จึงทำให้คู่สัญญาแต่ละฝ่ายสามารถนำฟิวเจอร์สไปซื้อขาย แลกเปลี่ยนมือในท้องตลาดได้ง่าย ทำให้มีสภาพคล่องสูงกว่าฟอว์เวิร์ด

1.2.3 ราคาที่ใช้สำหรับซื้อขายสินทรัพย์อ้างอิงตามที่กำหนดไว้ในสัญญา มีชื่อเรียกว่า “Futures Price”

1.2.4 มีการกำหนดบัญชีวงเงินประกัน (Margin Account) ของทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย รวมถึงมีการปรับมูลค่าทุกสิ้นวันทำการ (Daily Settlement) ทำให้สามารถรับรู้กำไรหรือขาดทุน ได้ตลอดเวลาจนกว่าจะถึงวันที่ครบกำหนดตามข้อตกลง

1.2.5 มีสำนักหักบัญชี (Clearing House) ดูแลในเรื่องการรับประกันการซื้อขายตามสัญญาที่ระบุไว้ โดยจะทำหน้าที่เป็นคู่สัญญาแทน (Central Counterparty) ให้กับทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย

1.2.6 มีองค์กรกำกับดูแลควบคุมให้การซื้อขายเป็นไปอย่างเป็นธรรมและโปร่งใส และมีสำนักหักบัญชี ตลอดจนองค์กรกำกับดูแลที่ส่งผลให้ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการทำสัญญาฟิวเจอร์สมีน้อยกว่าฟอร์เวิร์ด

1.2.7 การซื้อขายฟิวเจอร์สส่วนใหญ่จะไม่มี การส่งมอบสินทรัพย์จริง ๆ เกิดขึ้นเหมือนกับกรณีของฟอร์เวิร์ด โดยคู่สัญญาสามารถล้าง หรือปิดฐานะ (Offset) ของตนเองลงได้ ไม่จำเป็นต้องมีพันธะผูกพันกันจนถึงวันครบกำหนดตามข้อตกลงแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม หากมีการถือครองจนถึงวันที่ครบกำหนดตามข้อตกลง ก็อาจใช้วิธีส่งมอบสินทรัพย์อ้างอิง และชำระราคาจริง (Physical Delivery) หรือจะใช้วิธีหักล้างกันด้วยเงินสด (Cash Settlement) แทนก็ได้

2. สัญญาสิทธิ หรือ ออปชัน (Option) หมายถึง ข้อตกลง หรือสัญญาที่ให้สิทธิแก่ผู้ถือครองในการซื้อ หรือขายสินทรัพย์อ้างอิงที่ได้กำหนดไว้ตามจำนวน ราคา และระยะเวลาที่กำหนดไว้ล่วงหน้า สัญญาประเภทนี้จะแตกต่างจากสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ดังนี้

2.1 เป็นสัญญาที่ให้สิทธิแก่ผู้ซื้อ หรือผู้ถือครอง โดยสามารถแบ่งออกได้เป็นสิทธิในการซื้อสินทรัพย์อ้างอิง หรือที่เรียกว่า “Call Option” และสิทธิในการขายสินทรัพย์อ้างอิง หรือที่เรียกกันว่า “Put Option”

2.2 เป็นการได้รับสิทธิ ดังนั้น ผู้ถือครองอาจเลือกที่จะใช้ หรือ ไม่ใช้สิทธินั้นก็ได้ ไม่ถือว่าเป็นภาระผูกพันที่ต้องซื้อ หรือ ขายสินทรัพย์อ้างอิงดังที่ระบุไว้ในข้อตกลงแต่อย่างใด

2.3 ในกรณีที่ผู้ถือครองเลือกใช้สิทธิตามสัญญาเท่านั้นที่ผู้ขายสัญญาจะมีภาระผูกพันต้องปฏิบัติตามสัญญาที่ตนเองเป็นผู้ออก

2.4 ราคาที่ใช้สำหรับซื้อ หรือ ขายสินทรัพย์อ้างอิงตามสิทธิที่กำหนดไว้ในสัญญา มีชื่อเรียกว่า “Exercise Price หรือ Strike Price”

2.5 นอกเหนือจากราคาที่กำหนดให้ใช้สิทธิข้างต้น ผู้ถือครองยังต้องจ่ายค่าธรรมเนียม (Premium) ให้แก่ผู้ขายสัญญา เพื่อให้ได้สิทธิในการซื้อ หรือ ขายสินทรัพย์อ้างอิงตามที่สัญญานั้นได้กำหนดไว้

3. สัญญาสวอป (Swap) หมายถึง ข้อตกลง หรือสัญญาที่จัดทำขึ้นระหว่างคู่สัญญาสองฝ่าย ที่มีความต้องการที่จะแลกเปลี่ยนสินทรัพย์อ้างอิง หรือตัวแปรอ้างอิงระหว่างกันตามจำนวนที่ระบุไว้ในอนาคต เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะของการดำเนินธุรกิจของตน

บททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จิตติ ธรรมอำนวยสุข (2541) ได้ศึกษาเรื่องตราสารอนุพันธ์กับการพัฒนาตลาดการเงินประเทศไทยพบว่า ผลกระทบและวิธีการป้องกันที่สำคัญ ๆ คือการที่คู่ค้าไม่ปฏิบัติตามสัญญาควรมีการกำหนดวงเงิน (Margin) ในการซื้อขาย การเปลี่ยนแปลงราคาจากภาวะตลาดผันผวนควรมีการชำระบัญชีโดยปรับตามราคาตลาด (Mark to Market) การขาดประสิทธิภาพของระบบควบคุมภายในหรือระบบสารสนเทศ (Information system) ควรนำระบบคอมพิวเตอร์ฐานข้อมูลมาใช้ ส่วนผลกระทบจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญาและไม่สามารถส่งมอบทรัพย์สินพื้นฐานได้ตามเวลาที่กำหนด ควรจัดให้มีสถาบันทางกฎหมายควบคุมดูแลรายละเอียดในสัญญาและจัดให้มีหลักประกันที่สามารถเรียกใช้ได้ การนำตราสารอนุพันธ์มาใช้ พบว่า มีผลกระทบที่สำคัญคือ คู่ค้าไม่ปฏิบัติตามสัญญา โดยมีวิธีการป้องกันคือ ควรมีการกำหนดวงเงิน (Margin) ในการซื้อขาย การเปลี่ยนแปลงราคาจากภาวะตลาดที่ผันผวน โดยมีวิธีป้องกันควรมีการชำระบัญชีโดยปรับราคาตามตลาด (Mark-to-Market) และผลกระทบจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญาและไม่สามารถส่งมอบทรัพย์สินพื้นฐานได้ตามเวลาที่กำหนด โดยมีวิธีป้องกันควรจัดให้มีสถาบันทางกฎหมายคอยควบคุมดูแลรายละเอียดในสัญญาและจัดให้มีหลักประกันที่สามารถเรียกใช้ได้

อัมพวัน นันทขว้าง (2545) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า นักลงทุนรายย่อยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 25-36 ปี อาชีพเป็นพนักงานบริษัทธุรกิจส่วนตัว การศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 50,000 บาท การตัดสินใจลงทุนรายย่อยอาศัยข้อมูลข่าวสารจากโบรกเกอร์เป็นหลัก ชนิดของหลักทรัพย์ที่นิยมลงทุนคือ กลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนรายย่อยเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ อัตราดอกเบี้ยในประเทศ การวิเคราะห์ผลประกอบการของบริษัท

สุพร จรุงรัมย์ (2546) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน 20,001-50,000 บาท นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญในด้าน

แหล่งข้อมูลข่าวสาร มากที่สุดคือ โดยให้ปัจจัยย่อยบทวิเคราะห์และคำแนะนำของโบรกเกอร์ เป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่ จากสื่อหนังสือพิมพ์ ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ ให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ทิศทางของอัตราดอกเบี้ย รองลงมาได้แก่ ภาวะอัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศ ปัจจัยด้าน ภาวะการณ์เมืองที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ภาวะการเมือง ต่างประเทศ รองลงมาได้แก่ ภาวะการเมืองภายในประเทศ และปัจจัยด้านภาวะหลักทรัพย์ ที่นัก ลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญมากที่สุดคือ หลักทรัพย์ที่ได้ลงทุนมีราคาเพิ่มขึ้น รองลงมา ได้แก่ หลักทรัพย์ที่ได้ลงทุนมีการประกาศจ่ายเงินปันผล โดยมีจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนัก ลงทุน คือ ต้องการกำไรจากการลงทุนมากกว่าต้องการเงินปันผล

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved